

Четири басне И. А. Крилова

1

Фантазија мајмуни,
Магарац,
Јарац,
~~И медвед~~

И трапави медвед
Решили су да сасправе квартет.
Нађавили ноте, бас, брач, и две виолине,
И сели под липу да задиве свет.
Трогте гудала, стружу, стружу, ал' музика да Бог сачува,
Станте, браћо, станте узвикује мајмун,
Где свирка да ваља, кад смо тако сели.
Ти, медведе, с брачом седи наспрам баса,
А ја прими виолину сенђу ево овде,
И музика тада онђе сасвим друга,
Доиграје богеме и пуме и лузи.
Променише места. Али у квартету
Опет ~~нека склада~~
Стој, прекини, викну тад магарац
Знам сад где је тајна:

У ред треба сести, па ће све да ваља.
Послушали, сели друг до друга.
Али у квартету ~~онако~~ ни сад ~~нека склада~~
Ударише свирци у препириму, у свађу, ~~и најму~~,
Да ће треба овако ил' онако сести.
Кад од некуд ето међу њих слазуја.
Шеаче, шеаче, баш нам добро дође,
Поклони нам мало пажње и стрпљења,
Толико да квартет у ред доведемо.
Како видиш, ноте ту су,
Инструменте такође имамо,
Размести нас само где ће ко да седне.
Одговара славуј:
Свирање у складу то је ствар умења
Ствар финих ушију.
А ви, браћо сели тако или наопако,
За музику ниске ~~ама~~ ама баш никако.

2

Тришки кафтан

Пропали лактови Тришки на кафтани.
Ништа за то. Јај иглу маказе,
Подрезуј рукаве, лактова закрпи,
Кафтан опет читав.
Да ал' руке до лаката голе.
Свесе смеје. Тришка вели:
Има лека, Тришка није глупак,
Рукави ће бити дужи но што беху.
Јер је Тришка Тришка, и уме се нахи.
Подреза пешеве,
Настави рукаве.

Поука.

Виђао сам подоста господе:
Спетњавају, али и поправе

Досетљивост увек им на длану.
Само, кад погледам, бидеју
~~Константину Григоријеву~~
У првом погледу се кафбаку.

3

Сељак и пас

У сељака, богаташа,
Газде великог имања,
Најмно се пас. Кућу ће да чува,
Хлеб ће да пече,
Пас ће да залива.
И шта још, посогу брате!"
Речи ће ~~ко~~ ко ~~ко~~.
Кућу ће причува, то је нечије пошто
Кућу ће причува, то му јесте пошто,
Али ко кад виде да пас хлебац пече,
Их расад залива!
Гаров нам је примио три после,
Завео се на три платна списка,
И — нему добро, а газди шта Бог да.
Свану јутро, газда ће на сајам:
Чутпутов о, пазарио, кући се вратио,
Ах! код куће преседе му све.
Бут је као рик:
Хлеба нема ни разада нема,
У кућу су попови упали,
И покрали све што су год нашли.
Овамо Гарова! Шта је било,
И како је било?
У Гарова за све оправдање:
Хлеб није испеко јер је расад гледао,
Расад је махнуо, јер је с ногу спао
Чувавјуши од краље имаве.
А попове није ухватио,
Јер је тог часа баш
Отрио да хлебац испече.

4

Витез

Витезу неком у давна времена
Прохтела се била ретка прикаучења.
Спремио се да克ле да пође ~~на~~ ~~на~~ ~~на~~ на мегдан,
Да ~~удари~~ на врача и против духова.
Узео оружје ~~заштити~~ ~~да~~ ~~да~~ ~~да~~ конја,
И пре то што ће сести у седло
Овако је ~~заштити~~ хату ~~заштити~~:
Чуј ме, плахи мој и верни хате,
"Удри вркос поља, дубраве и горе,
Куда год те очи воде, ~~воде~~,
И како год закон витешки налаже —
Иди и пут славе нађи.
Па кад све душмане победим,
И невесту узмем, китајску принцезу,
И покорим до два до три царства,
Труде твоје, друже, нећу превидети,
Сву славу љу с тобим поделити.

Стјуј ћу ти жадораш спремити,
Лети ћу те у хладу држати,
Обикна ће бити храна ~~кошница~~ посајбова,
Ту се жите у седло бацио
И свом хату уздице пустио.
Хат потегну, и прав-правце с витезом у стају,
Пред зебину.

Превод с оригинала

Исидора Сенчанић

Три басне Ја Фонтена

Сатир и патетик

У дну ~~дуба~~ дивље птичије птице сатир један сајашци и ве-
гова деца тимак се спремали да покусају чорбу, да сиски од њих чинију узме у
зубе. — Седели су на маховини, он, жена и подоста деце, без ћилима или других
~~превлака~~, али зато сви с добрым апетитом. — Да би се склонио од кнеза, уђе међу
њих намерник ~~зловолни~~ један; ~~зловолни~~ они га познавају да онуси од оног што се
напаси, ипак му се надали. — Домаћина није морао двапута понурити госта, који је
почео да дува себи у руке да би агрејао прст. — На онда осудиши, дуну и на јело
које су му пружили. Сатир стаде у чуду: Шта то, госте, има да значи? — Један
дах је охватао чорбу, а други ми је уграђао руку! — Гледај ~~онда~~ рече ~~дивљих~~ са-
тир, да што пре наставим ~~пут~~. — Да не далу богови да с тобом проведем иск
под истим кровом! Две саде они из чијих уста дува и вруће и хладно.

Карнатан Нарратив Нарратан

Никад свет није био без нарратана. За ту науку
је у свако доба само јаки професора.

Један од нарратана хвалио се: је у говорништву
тако савршен учитељ да красноречјим може учити и неког ~~издавала~~ и гејзана
и грубијана и блесана. "Да, господо, блесана, животињу, магарца, ~~издавала~~ и хтво бих
и то ето магарца, ~~издавала~~ магарца, ја ћу га учити превасходним мајстором, ~~издавала~~ а огро-
нуће он ~~издавала~~ и ограћач доктора." Крај чује за ту ствар, и почео по ретору. ~~издавала~~
вели крај, у стапи мојој једног време филог скосу, ~~издавала~~, и хтво бих
да од њега научимо беседника." — "Сире, им можете сас" одговори онај, на што
му донеселе ~~издавала~~ своту новаца. Надатак му је: да за ~~песет~~ година измолује
других магарца, ~~издавала~~ то не буде, ~~издавала~~ на јасном месту, са личним очима прата,
и у висину простије речено: ~~издавала~~ обележу, ~~издавала~~ са реторском својом
на леђима и с магарецом ухима на глави. Један од дворана се нађе да је ~~издавала~~ може:
како не доли да га види на зевалима и тако да обезбедиша има сас то треба, из-
глед достојанства и лукности. И да не заборави да ~~издавала~~ сасупљенима пре ~~издавала~~ вена-
ла сасупљенима одржи говор, у којем ће његова вештина бити подробно изложена,
патетичан говор чији ће образац моћи послужити извесним мудрицама, про-
стије називним популарима." А онци на то: "Пре то што се испуни десет година и
сас сада речено, умреће крај, магарци, или ја."

Имао је право: ~~издавала~~ судајасто је рачунају-
ти са десет година живота. Да смо живи и здрави, али, ~~издавала~~ што прођу десет го-
дини, ~~издавала~~ јединог од тројице дугујемо смрти пре то што прођу десет
година.

Дав и лисица.

Да краљ животиња, који је болестима лекао
у својој пећини, било је дато на ~~издавала~~ свима ~~издавала~~ да свака врста има да
оприми изласканикство које ће посетити краља. ~~издавала~~ ће се добро поступати са из-
лазницима и ликовом пратњом, јамчи вера краљевака, јасно исписана; пасови про-
тив зуба, кар и против канчи. Наредбена краљево извршено је: свака животињска вр-
ста послана је посесиоце. Лисице једине остале под муће, и једна од њих не вра-
ћа се ~~издавала~~ се правдаци; ~~издавала~~ сас сих који су ишли краљу на ~~издавала~~, виде се, у
празници сас без изузетка скренуте само према пећини, ниједна ће од њих не вра-
ћа натраг. Енка нас његово Величанство изложи, и захваљујемо за пасови. Веруја-
мо у ~~издавала~~ чарото, али, ето, пред овом пећином се врло добре види како се у ву-
злази, а не види се како се из ње излази.

Књига

Књига с прописима

Београд 1875.